دژوند پاڼې

دویمه شعري ټولګه

عزت الله شمسزي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب ځانګړنې

د کتاب نوم:	د ژوند پاڼې
شاعر:	عزت الله شمسزی
خپروندوی:	د لغمان فرهنګي ټولنه
د خپرونو لړ:	۹
چاپشمېر:	(۱۰۰۰) ټوکه
کمپوز:	خپله شاعر
د پښتی ډیزاین:	حشمت الله ناصری
چاپ کال:	۱۳۸۶ل – ۲۰۰۷ م

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږو ملګرو ته مې چې تل
يې مينه راکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغزو ته موسکا

لاس مې پورته کړی یوه نوې دعا غواړمه
نن به زه له خدایه خیر د ټولې دنیا غواړمه

ژونده ما له تانه کله لویه تمه کړې ده
زه خو دې دنیا کې بس یوه خوله خندا غواړمه

ډېرو فقیرانو، زیارتونو باندې ګرځمه
خدای نه چې څه غواړمه اول په کې تا غواړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شړق وهه بارانه چې غوټۍ له تندې مړې نه شي
زه مې په ځان نه يم دې اغزو ته موسکا غواړمه

موږ خو دې تورتمه له دې ژونده پښيمانه کړو
لار ورکړه سپېدو ته سبانو ته سبا غواړمه

ته راغلې يو نور راغی تيارې مې له زړه ووتې
دغه يوه شپه درنه تر ډېره رڼا غواړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړونه، ارمانونه

دلته زموږ په ارمانونو باندې څه ونه شول
ته څه خبر یې زموږ زړونو باندې څه ونه شول

په دې وطن کې په ستم پسې ستم روان دی
ددغو خلکو په سرونو باندې څه ونه شول

دلته څه خلک دي جنت د ژوند په بیه پلوري
په دې دنیا کې جنتونو باندې څه ونه شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري به څنګه تر سحره پورې ورسېږي
بېګا د ستورو امېلونو باندې څه ونه شول

زمورږه لويې لويې دښتې خود له تندې نه مري
زمورږ څپو څپو سيندونو باندې څه ونه شول

وحشت يې لا په پرهرونو باندې لوبې كوي
ددې ولس په غيرتونو باندې څه ونه شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

بادونه

بې کوره شنو بادونو چېرته بلې خواته لاړشئ
زمونږ له زخمي غرونو چېرته بلې خواته لاړ شئ

بس ستړي يو ډېر ستړي، نوره مينه غواړو مينه
پرديو ارمانونو چېرته بلې خوا ته لاړ شئ

اورونو مونږ په لپه کې اوبه ورکړې چې شنه شي
زمونږه له باغونو چېرته بلې خوا ته لاړ شئ

مات شوي گلدانونه اوس گلان کرو نغري کې
سپرليو او گلونو چېرته بلې خوا ته لاړ شئ

لاسونه د سپېدو مو گرېوانو ته در لنډېږي
بدبختو تورتمونو چېرته بلې خوا ته لاړ شئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډۍ قيامت

کلي کې کوکنار سپړي ګلونه ته به چېرته يې
ناخي له مستۍ نه چنارونه ته به چېرته يې

اور شوه هغه تنده چې په زړه کې مې ساتلې وه
غېږکې مې رانغاړي ارمانونه ته به چېرته يې

ناست يمه وړو وړو هنداروته د اوښکو مې
ورک وي رانه ټوله شپه خوبونه ته به چېرته يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه چې له زړه هره پرده پورته کومه زه
وايم لاروي باد ته حالونه ته به چېرته يې

اوس هم هره ورځ کلي کې جوړ وي يو لنډی قيامت
شاوخوا د سترګو وي جنګونه ته به چېرته يې.

ژېړ مازيګری دی ددیدن دعا مې وکړله
لپه مې شمسزيه کړل لاسونه ته به چېرته يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دپېغلو سترګو سلامونه

سحر هغسې نه وي، مازيګر هغسې نه وي
اوس زړه مې بند په څنو کې د لمر هغسې نه وي

يو خوب و يو پناه شو چې په خوب کې مې ليدلې
اوس ډېر خوبونه وينم خو منظر هغسې نه وي

چې کله هم باران وشي دغرونو غاړې ګورم
سپرلی وي او ګلونه خو يو غر هغسې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس ما ځوروي نه، د پېغلو سترګو سلامونه
دا زړه مې خدايزده مات شو که نظر هغسې نه وي

نن سترګې غړولی شو تيارو کې ستوري وينو
تر عمره به زموږه مقدر هغسې نه وي

يو درد مې و په زړه کې چې غزل زما غزل و
اوس هم شعرونه ليکم خو اکثر هغسې نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمزوري

نیمه شپه یو ځوک وځي له ښاره خو هیڅ نه وایي
ونیسي له ستورو سره لاره خو هیڅ نه وایي

دلته یو مین دی هسې نورې فلسفې وایي
تو له شاعري یې ستا لپاره خو هیڅ نه وایي

ګل چې مجبوری نه د اغزو غېږه کې وخاندي
داسې ښتنې هم شي ناچاره خو هیڅ نه وایي

سوځي ښتنه لکه ډیوه تاوه راتاوه شي
غلې د جانان له خره مزاره خو هیڅ نه وایي

څه وکړي کمزوري دی له ژوند سره جنګ نه کېږي
ستړی دی شمسزی له خپل روزګاره خو هیڅ نه وایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه سپوږمۍ

گټه د هر چا زما زيان خوښېږي
دژوند لپاره مې ارمان خوښېږي

خانده چې اوښکې دې له سترګو راشي
لمرينه ورځ کې مې باران خوښېږي

يوه سپوږمۍ په کې ملګرې لرم
ځمکې تر تا مې ډېر اسمان خوښېږي

دماشومانو روان ستوري خوښ وي
خو زما خوځنده انسان خوښېږي

شمسزيه ښکلي مينه څه پېژني
ددوی د سرو زرو بوتان خوښېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستورو ګاونډی

خدایه دا څه وشول نه مړ او نه ژوندی شومه زه
هسې پر ځمکه بار بې لاسو پښو نیالګی شومه زه

موږ څو یاران همدې یوه خاوره کې وغوړېدو
خو څوک نرګس شول څوک ګلاب، منځ کې اغزی شومه زه

اوس رانه څه پوښتې چې څنګه مې زړه تاته درکړ
زه هم پوهېږم نه چې څنګه لېونی شومه زه

زمانې ووایه معیار د ښه او بد څنګه دی
په څه دې خپل شوم او په څه درنه پردی شومه زه

پرون په خیال کې د سکروټو پر غره وختمه
ښکاري ستا مینه کې د ستورو ګاونډی شومه زه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښېپې ښېپې خبرې

د ژوند د ورکې فلسفې غونډې خوږې خبرې
وکړې جانان په لنده ساه وړې وړې خبرې

نن يې پر شونډو باندې وېره دغماز خوره وه
پټې يې وکړلې د سترګو اينې خبرې

زما پر زړه دې رپ د سترګو دومره درونډ پرېوځي
لکه چې کلي کې مشران کوي پخې خبرې

دلمر له وړانګو نه شرمېږي چې رسوا يې نه کړي
سپوږمۍ او ستوري کړي يو بل سره د شپې خبرې

شمسزيه داسې چې له تورو نه نغمې جوړوې
دکلي سيند درته راوړي ښېپې خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکې سندرې

دا څه موده مې ورکې وې سندرې ستا په ځېر
خپه وې ګرځېدې به رانه لرې ستا په ځېر

ما زړه پرېښود د ګونګې کلیوالې په پلو کې
که نه ښار کې وې ډېرې ژبورې ستا په ځېر

یو څو ورځې دقاف له ښاپېریو سره هم وم
والله چې دومره نه وې جادوګرې ستا په ځېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچا دمينې زور دشنې گنبدې ملنگان کړل
اوسېږي په زيارت کې شنې کوترې ستا په څېر

شاعره! خيال زما هم تل ــ له عرشه راتاوېږي
خو نه لرمه ذهن کې خبرې ستا په څېر

شمسزيه دومره ډېر نه دي يو څو کسه په شمار دي
چې اوسي ــ له منطق او عقله لرې ستا په څېر.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر پر لاره

نن گهيځ بيا د لمر د تلو پر لاره
يوه غوټۍ د گلاب وغوړېده،
او د تنکيو اننگيو،
پـه ورېـمو يې،
فضا ښکلې

کړله،
خو، خدايزده،
لمر ته و نن چا د کبر جام ورکړی؟
چې له غروره يې،
ولاړو سلامي گلو ته و نه کتل
او له غصې نه يې دمخ له کاسې،
گرمې لمبې،
وشيندلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر ،
نن دګلو ، ارزښت، ونه پېژاند ،
لمر،
ديوې ورځې په ژوند
او په ښايست، وغولېد .
خو چې ماښام شو ، دختيځ له لوري ،
دتورې شپې، ګزمې را وختلې.
لمر بيا دکبر جام، پر سر واړاوه
او ، د تنکيو ، ګلغوټيو ، په څېر
دخپل غرور ،
پر بستر ،
پرېوتلو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه لمبې

چې زه يې وسوم ستا دې هره ادا اور واخلي
ستا دې څپه څپه ځواني او ښکلا اور واخلي

د زړه لمبو نه زه هېچا ته شکايت نه کوم
زه سوی ښه يم هسې نه چې دنيا اور واخلي

له اغزو پرته دګلونو څانګې بدې ښکاري
بې له غمونو دې دژوند هره سا اور واخلي

لکه پتنګ اور په وزرونو کې اسمان ته وړمه
هڅه مې داده چې دا توره فضا اور واخلي

ته چې يو ګام هم دنږدې راتللو زيار نه کاږې
دخدای په امان ستا دې له لرې موسکا اور واخلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښېرا

څه چاره په کار ده یاره دلته بیا لېونی کېږم
جانان سم راسره نه ځي په والله لېونی کېږم

په ډېر صبر صبر یاره زما زړه لمبه لمبه شو
اوس مې عقل لوګی کېږي خامخا لېونی کېږم

ما مې وینه نذرانه کړه چې سپرلی په دې ښار راشي
چا لاسونه لپه کړي، کړي ښېرا لېونی کېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې مړ ژواندي شان مالت کې ټول غمونه را په شا شول
ته دتورو غرو مارغه شوې، زه تنها لېونی کېږم

ښکلي سم لکه هنداري هر سړی په کې ځا ن ويني
د ازل وېش کړمه پاتې، بېنوا لېونی کېږم

که لوېدم غېږ کې مې نيسه نن مې بخت سره جګړه ده
په اغزو کې مې مزل دی کړه دعا لېونی کېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیلې

سپوږمۍ د ورځې لاس ته راشي رانه بېرته تښتي
لپه مې ډکه ـله ښکلا شي رانه بېرته تښتي

جانانه اوس چې توره شپه کې کله لار ورکوم
سترګې دې يادې کړم رڼا شي رانه بېرته تښتي

زړه کې مې ډېرې ګیلې شته خو زړه مې تاسره دی
لږ څه مې ذهن کې پیدا شي رانه بېرته تښتي

دجانان وصل وي یوه شپه بېلتون سر او کال
میاشت کې یوه ورځ نیمه پخلا شي رانه بېرته تښتي

مړوند په سترګو باندې کېږدي چې حال ونه وايي
ماته راګوري په خندا شي رانه بېرته تښتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکوت او شور

داسې وخت هم و چې به ما په لويه لاره ژړل
ماشوم زړګي به مې له ګله هم له خاره ژړل

ما به د خپل زړه سوې ساندې هم سندرې کړلې
ستا جدايۍ کې چې به ما دا ستا لپاره ژړل

هغه بدرنګې شپې هم زموږ په چم تېرې شوې
چې به مو سپينه ورځ د تورې شپې له داره ژړل

چې به مې ياد شوې تيارو خونو کې ببوزلې حورې
ما به د ښار هرې ډيوې ته تر سهاره ژړل

شمسزيه څه ښکلې جګړه وه د سکوت او د شور
دې له تيندګاره زما، ما يې له انکاره ژړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

الماس

څوک چې یو ګام راسره لاس په لاس شي زړه ورکوم
چې راښکاره په چا کې لږ اخلاص شي زړه ورکوم

غېږه مې هر چا ته پرانیستې یم چینه د مینې
ښکلی که هرڅومره تېره الماس شي زړه ورکوم

دغرو او دښتو ساده خلک یو چل نه پېژنو
چې لږ دښمن هم راته ټیټ و پاس شي زړه ورکوم

ورځم د تورو غرو تر شا ویدې جذبې ویښوم
که مې ملګری څوک په دې احساس شي زړه ورکوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا

جوړ مې له ښېرو نه شي دعا په دغه ښار کې
ښکاري چې قبلېږي نه ښېرا په دغه ښار کې

خدای ته به لاسونه په دې هیله لپه نه کړم چې
دا سړی غلام کړه دا پاچا په دغه ښار کې

موږه لېوني دخلورلارو یو خو ورځ راځي
پېغلې به شیندي پر موږ ښکلا په دغه ښار کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه قربانې زموږ ددې لپاره نه وه چې
چور دې شي ښایست لوټه حیا په دغه ښار کې

دغه فیصله به ستا همزولو باندې وکړمه
شوم که مخامخ درسره بیا په دغه ښار کې

وړاندې زمانه درسره نوره یاري نه کړي
ګرځه یو څو ورځې په خندا په دغه ښار کې

نجونې وایي ښکاري چې شمسزیه مین شوی یې
ټوله ورځ یې ځان سره لګیا په دغه ښار کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

غوټۍ غوټۍ شي خو موسکي نه شي ګلونه دلته
ښکاري غوړېږي نه د زړونو ارمانونه دلته

دتورې شپې تياره او درد ته خپه نه يم دومره
خو کاشکې واى دسپېده دم غوندې لاسونه دلته

وخته دخپلې ببوسۍ تصوير چې ګورمه زه
ښکاري رښتيا نه شي زما ياغي خوبونه دلته

ستا تر وصال دمخه ښه په زوره وژاړمه
تر هر سپرلي مخکې اورېږي بارانونه دلته

شمسزيه اور د نفرتونو او هوس الوتى
غواړي سکاره کړي دا څو پاتې دېوالونه دلته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعرانه خبرې

دا به وي ګرانه څه چې ته رانه ارمانه غواړې
فصل مړه ځمکه کې د اوښکو له بارانه غواړې

څو کاله کېږي پسرلی پرې غوړېدلی نه دی
خوته موسکی موسکی غاټول له بیابانه غواړې

زمانې دې کې کومه پټه فلسفه پرته ده
ستومانه روح مې په بدن کې سرګردانه غواړې

ښکارې زما د سندرېزې لارې مل شوې ښکلیه
چې هره ورځ شاعرانه خبرې مانه غواړې

دښار څه خلک د هر چا په عبادت روږدي دي
شمسزیه هسې تقدس یې له ایمانه غواړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چېرته بل ځای

غورېږي اسمان دلته او اورېږي چېرته بل ځای
په برخه مو دي شپې سپوږمۍ غوړېږي چېرته بل ځای

موږ سل خزانه ګالو دیوه سپرلي په تمه
هغه هم چېرته لاره کې تاوېږي چېرته بل ځای

عجيبه شان سلوک کړي دجانان د زلفو ولونه
زيندۍ شي زما غاړې ته خوږېږي چېرته بل ځای

حيران يمه دسپينو ستورو دغه نزاکت ته
سترګک وهي ټول ماته او ځلېږي چېرته بل ځای

زما د زړه انګړ ته يې غمونه رالېږلي
په خپله د جانان تصوير اوسېږي چېرته بل ځای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه خاموشه ښار

هغه هم ولاړه هک حیرانه وي چې نه یمه
بس لکه دستوري پرېشانه وي چې نه یمه

مرګه ستا له وېرې هره ورځ رانه پوښتنه کړي
بل به څوک نږدې درته تر ځانه وي چې نه یمه

ستا د زړه خاموشه ښار زما په نوم ودان شولو
دغه پاچاهي به بېرته ورانه وي چې نه یمه

زه یم چې وفا درنه د سر په قیمت غواړمه
بیه د ښکلا به دې ارزانه وي چې نه یمه

وایي په کې زه یم چې خبرې دې غزلې دي
شعر به دې شمسزیه بې عنوانه وي چې نه یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

توپان

دا نن چې لکه ستوري پرېشان يو زه او ته
منزل ته تورو ورېځو کې روان يو زه او ته

راځه چې مخ ور واړوو پوښتنه ترېنه وکړو
ترڅو به زغلولي دې توپان يو زه او ته

دا خير که مو غماز ترمنځه جوړه فاصله کړه
په زړونو کې خو يو بل ته ښه ګران يو زه او ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خیر ستا د ښایست غواړم ته خیر زما د سر
ولاړ د بلا مخې ته حیران یو زه او ته

یو وخت و چې د سرو ګلونو غېږ کې اوسېدو
اوس سترګو کې اغزي د ټول جهان یو زه او ته

شمسزیه دمرګ کومي ته دانګل وي یوه ورځ
تر کومه به په لټه د امکان یو زه او ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بخت ستوری

ته په رښتیا چې یې دغم مقابلې ته ولاړ
د ژوند د ستړي پېچ وخم مقابلې ته ولاړ

شور کې د خپلو اسویلو راز د تخلیق لټوې
یې د بادار د جهنم مقابلې ته ولاړ

ستا یوې سترګې نه خندا بلې نه اوښکې څاڅي
څومره ډاډه یې د ماتم مقابلې ته ولاړ

خدایزده چې چا دې د بخت ستوری نړولی ګرانه
چې خالي لاس یې د تورتم مقابلې ته ولاړ

غوښتل مې زه لکه سپرلي ستا پر زړه وغوړېږم
کاش نه وای ته مې د کرم مقابلې ته ولاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلنګ

يا به له ښاره وځي يا به هم قلنګ ورکوي
که دا ونه کړي نو سرزوري ګوابښ د جنګ ورکوي

دخپل قاتل دې هوښيارۍ ته هم حيران يمه زه
زما د قتل ارادې ته د ژوند رنګ ورکوي

څه جادوګر دی لوی واړه ورته سرونه ټيټ کړي
په هميانۍ کې يې څه شته هغه ته شرنګ ورکوي

د لښکرونو پاچا پام په ملنګانو کوه
دلته د ماتې او بري زيری ملنګ ورکوي

چې مازيګر لمر په لوېدو شي نو ټپه ټپه شم
ته وا ، څوک شته زما د زړه رباب ته ترنګ ورکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواخوږي

څو کاله کېږي
لرا او بر ګرځېدم
ما يو خواخوږی، يو جانان لټاوه
ما مې د خپلو لېونو خيالونو
هغه ښايسته ښاپېرۍ نه موندله
چې يې تصوير زما په زړه
زما په روح کې
پروت و

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخ ښه شوه،
ځومره ښه شوه،
ډېره ښه شوه،
ما د زرینې شپې،
له سپینو ستورو،
ډک اسمان کې
ته وموندې
ما دې په سترګو کې
د خپل زړه ناځوابه
سوالونو ته ځواب ومونده
ما مې،
د خپل ژوندون،
تیاره ما ښام ته،
سپینه سپوږمۍ وموندله
نو ګرانې !
څه د نیکمرغۍ شیبې دي،
راځه چې اوس د غره لمنه کې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا نه لرې خپلې تېرې،
هېرې بد مرغۍ
وژاړو

پرېږده که خدای وکړي
زموږ د اوښکو سیند
زموږ پر کلي
هم سپرلی راخور کړي
او دا سپرلی

زموږ

د ټولو کلیوالو هیلې وغوړوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او جانان

زه او جانان مې په څه چل دواړه یو ځای اوسېږو
لاس مې لنډ کړی د اجل دواړه یو ځای اوسېږو

مور ځپل شوي د یو بل تر سیوري لاندې خوښ یو
څېرې ګرېوان او جړ وربل دواړه یو ځای اوسېږو

شپې د سپوږمۍ دي اوس د ستورو منځ کې ژوند تېروو
یو بل ته اوروو غزل دواړه یو ځای اوسېږو

زه هم شاعر یم د فطرت په ښکارونو مین
غر دې خوښېږي که ځنګل دواړه یو ځای اوسېږو

نور مو په غره کې لټوئ لکه نښتر او څېړۍ
زه او شمسزی شهل بهل دواړه یو ځای اوسېږو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمبې

سپوږمۍ هم نه وه د تیارو په منځ کې پاتې ومه
بېګاه د اوښکو د ډیوو په منځ کې پاتې ومه

خود به ښایسته یې چې ګلونو سره ژوند تېروې
زه خو څو کاله د لمبو په منځ کې پاتې ومه

ته چې د ښار شوې ته هوښیار شوې زه ساده په دې چې
ولې د خپلو تورو غرو په منځ کې پاتې ومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس دې په وخت رانه کړو اوس بېړۍ د امن شولې
ښه دې لیدم چې دڅپو په منځ کې پاتې ومه

هغه مهال چې دقسمت تر وزر لاندې نه وم
د ډېرو خپلو او پردو په منځ کې پاتې ومه

شمسزی چې داسې لېونی اوسودایي گرځمه
یوه شېبه د ښاپېرو په منځ کې پاتې ومه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا دوزخیان

خدایه دا موږه په دنیا دوزخیان؟ !
سلګونه ورځې مو،
د اوړي د تاوده لمر،
په دوزخ کې،
داسې تېرې شوې چې،
نه مو د خاورو بام لیدلی
او نه شنه اسمان کې وریځ
زموږ پر سر سیوری شو،
ښایي،
دوزخ کې به هم،
دومره ګناهګار بندګان،
خوار نه وي چې،
تنده یې وژني،
او اسمان پرې،
د یو څو څاڅکو باران ونه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غربت

زموږ ببوسه سترګې،
پوره یو
اوړی،
دسارا له تورو کاڼو سره وژړېدې.
اوس بیا د ژمي شپې دي
زموږ ببوسه
او بې څوکه ماشومان،
د بشریت متمدنه پېر کې،
دیخ له لاسه،
په بې بامه،
بې کړکیو،
کنډوالو کې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

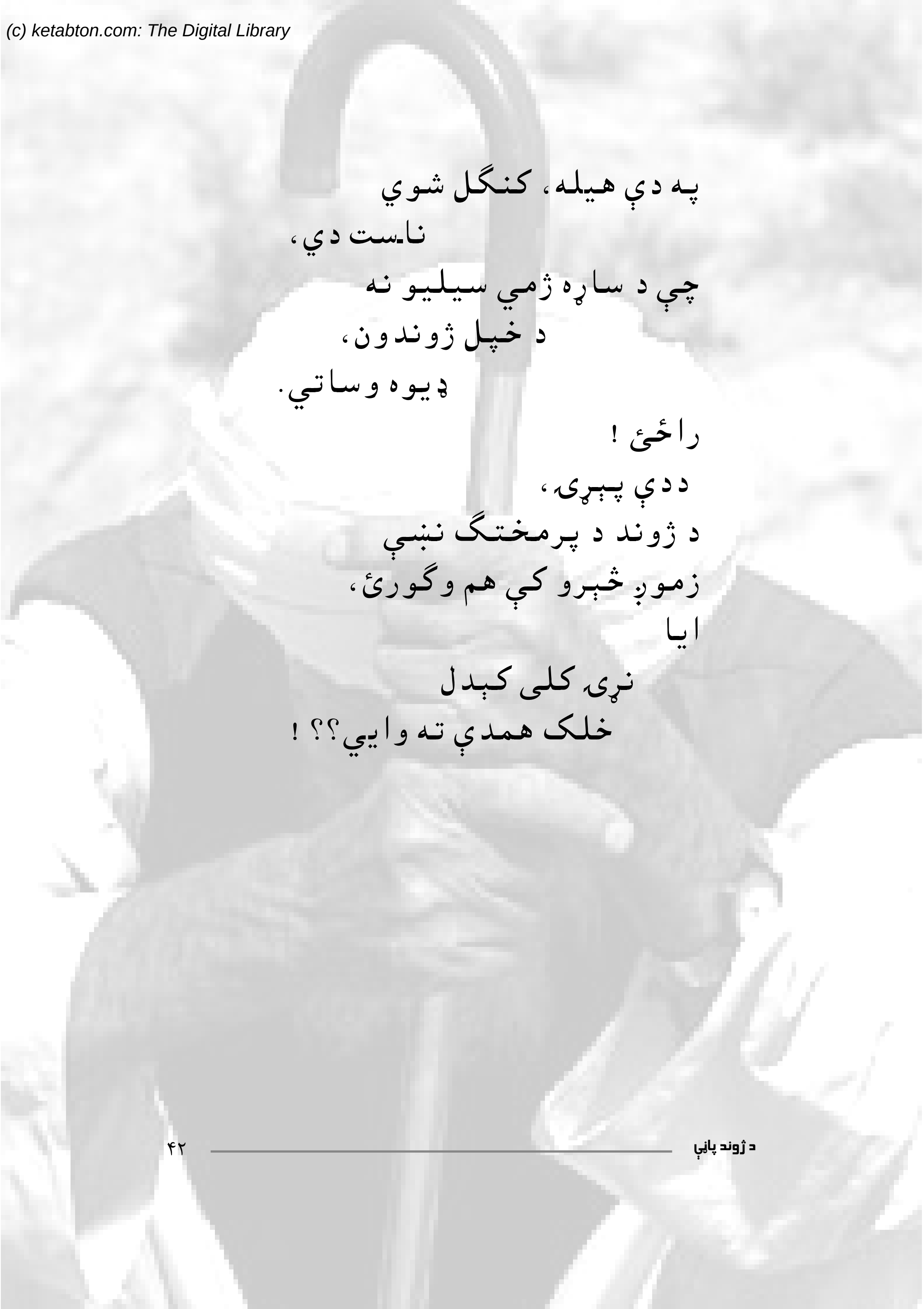

په دې هیله، کنګل شوي
ناست دي،
چې د ساړه ژمي سیلیو نه
د خپل ژوندون،
ډیوه وساتي.
راځئ !
ددې پیرۍ،
د ژوند د پرمختګ نښې
زموږ ځېرو کې هم وګورئ،
ایا
نړۍ کلی کېدل
خلک همدې ته وایي؟؟ !

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگ او ژوند

اوس بل جانان لرمه ستا په تمه پاتې نه یم
غم سره خوښ یم د خندا په تمه پاتې نه یم

زه د ستار غوندې په خپله هم اوازلرمه
یوازېتوب کې هم د چا په تمه پاتې نه یم

هوا خو نه یم چې د واورې په ځپه ورکه شم
وزر مې شته خو دفضا په تمه پاتې نه یم

دمرگ او ژوند ترمنځ یو راز دی همغه لټوم
نور ددنیا او ما فیها په تمه پاتې نه یم

تش دومره غواړم چې تر تلو مخکې یو څه ووایې
خیر که ادنی وي د اعلی په تمه پاتې نه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مغروره غوټۍ

که سپرلی بیا زموږ پر کلي راغی،
نو ته پوهېږې
زه به څه کومه؟
زه به،
د خپل مالت،
تنکي، تنکي،
ښایسته گلونه،
زه به،
دخپلو تورو غرونو نه،
نازکې،
سرې او سپینې غوټۍ،
لکه پخوا غوندې راټولې کړمه،
خو دا ځل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغسې سودا نه کوم،
چې مې د خپل کلي
تنکي، تنکي گلونه،
پاڼې پاڼې کړمه،
او بيا يې څوک
دکوم ظالم تر قدمونو لاندې وغورځوي
ما مې له خدای سره وعده کړې ده.
نور به،
دخپل کلي مغروره غوټۍ
ددې دنيا بې قدرو
خلکو باندې نه خرڅوم،
نور به،
د خپلو خړو غرونو
سره گلونه،
دخپل کلي مستو پېغلو ته وړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ ښار او زموږ کلی

زموږ ه ښار او زموږ کلی
یو تر بله لرې،
کټ مټ، زما او ستا
ترمنځ چې د بېلتون
فاصله
کلی همدومره،
ښار نه لرې پروت دی.
نن مې له ښاره بیا تر کلي تګ و

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ تر کلي پورې،
د ګاډۍ لس دقیقې لاره ده،
زما په مزل،
نیمه ګړۍ.
ګاډۍ مې نه خوښیږي،
تر کوره ټوک ټوک،
او پنځه افغانۍ هم لاړې شي.
نن مې
په دې پیسو بازار کې
دغزلو مجموعه واخیسته،
ښار نه
تر کلي پلی راغلم،
ټول کتاب مې ولوست،
نه زما نیمه ګړۍ لاره وه
او نه،
د ګاډۍ لس دقیقې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس
ټوله لار مې
له کتاب سره خبرې کړې،
نه د زاړه ګاډیوان چیغې
او نه ما لاره کې،
ګام په ګام،
حساب کړی دی،
نو ته اوس ووایه چې
ګټه مې وکړه
او که زیان مې کړی
دلس یا دېرشو دقیقو،
لاره یوه شېبه شوه،
کورته چې راغلمه،
همدغه شعر مې هم ولیکه... !

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ

خدایزده کوم لور ته روان یو خبر نه یو
اوس په غبږ کې د توپان یو خبر نه یو
د رڼا او د تیارو په منځ کې اوسو
لکه وربځې سرګردان یو خبر نه یو

جادوګر وخت په موږ داسې کوډې وکړې
اوس مو یو بل ته لاسونه نه اوږدېږي
فاصله زموږ تر منځ ده ډېره کمه
خو دا زړونه مو د لمر غوندې ډوبېږي

دیو بل سترګو کې ډېر رازونه وینو
خو کوځو کې اوس پاچا قاتل ماښام دی
هر ګلاب خپلو اغزیو باندې وژني
دښکلا ددښمن هرې خوا ته پام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ددې یاغي توپان غرور مات نه شي
دهېچا ببړۍ به بچ نه پاتې کېږي
فریادونه به یې ټوله نړۍ واوري
وار په وار به دا ښارونه ټول نړېږي

عظمت به انسان تر خلي سپک شي
هر سړی به تش د خپل هوس غلام وي
دسکې پر یوه مخ انځور د سولې
په بل مخ به یې تصویر د قتل عام وي

که دا جنګ د عقیدې که د ټکې دی
خو چې مخې ته یې سرونه پورته نه کړو
دا خپې به د غرو څو کو ته هم خېژي
که جنډو غوندې لاسونه پورته نه کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د ژوند پاڼې

لکه د ونو
دا تنکۍ پاڼې،
چې،
څانګو کې وټوکېږي،
شنې شي،
او د وخت په تېرېدو یې
بڼه ژېړه شي،
ترپ،
ورژېږي.....
موږ هم کټ مټ داسې یو.
دنیا کې،
وزېږېږو،
وغوړېږو،
لا مو یو بل سره په ډکه خوله،
خندلي نه وي،
چې مرګی راشي
او د ژوند پاڼې مو ورژوي....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هم په باد مین یم

زه لا هماغسې یم،
اوس هم په باد مین یم،
اوس هم،
تمام اوړی، په بام ویده پرېږم،
اوس هم،
د پلارپه زنګېدلي،
کټ کې ،
ټوله شپه،
اسمان سره خبرې کوم.
زه لا هماغسې تمامه شپه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ستورو سره مينه کوم
زه لا هماغسې،
د ستورو په مرګ،
چيغې وهم،
کرېکې کوم،
ځان سره ټوله شپه تيارو ته،
بدې ردې وايم،
څه عجيبه، سړی يم
زه مې،
د مور،
دروغ، رښتيا
خپلو،
کوچنيو ماشومانو ته
ميراث کې پرېږدم
بس چې ماښام شي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو
د خپلې مور
یوه، یوه کیسه راواخلم،
زامنو راشی !
لورکۍ راشه،
ښه نږدې پرېوځئ،
هغه دی وګورئ
اسمان کې،
هغه کټ وګورئ ،
هغه څو ستوري ښیم،
تاسې لږ چوپ شئ !
د مورجانې،
یوه خبره مې رایاده شوله
مور به مې هر ماښام کیسې کولې
زه چې ماشوم وم
مابه ټوله شپه اسمان ته کتل
مور به مې ویلې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زامنو !
دا اسمان،
تر ځمکې ډېر ښایسته دی.
هغه دی ښه وګورئ،
هغه څو ستوري
چې یو ځای راټول دي،
هغه یو کټ دی،
یو زمری دی
او د کټ پښه کې اوزه تړلې
هغه دی ښه وګورئ،
زامنو وګورئ،
اسمان
تر ځمکې،
ډېر ښایسته دی.
هلته یو لمر دی
یوه سپوږمۍ ده،
او یوه ګله دستورو ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه دی وګورئ
په خپلو سترګو
چې سپوږمۍ
څومره ښایسته ده،
او په منځ کې یې،
څېره ده
څومره ښکلې ښکاري !!
مور به مې
دلته لږ څه چوپه شوله
مور به مې غلې شوله،
ښایي څه وېره
به یې زړه ته راغله،
خو مور به بیا لکه چنچڼو
شور ماشور جوړ کړ
چې موري !
ګرانې مورې،
دا ته ولې داسې غلې شولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري، خبرې کوه !
موري سپوږمۍ کې نو دا څه دي
چې موږ نه پوهېږو،
مور به مې بيا
غاړه تازه کړه
او زموږ ماشوم
خيالونه به يې
ځان سره اسمان ته بوتلل
هغه ده ښه وګورئ
هغه سپوږمۍ ده
او په منځ کې يې
سپېڅلې ملايکه ناسته
تاسې ته ښکاري
او که نه
تاسې لږ ښه وګورئ
هغه چې تت ښکاري
هغه درښيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه سپېڅلې ملايکه ده
په لاس کې يې زرينه شپېلۍ
داسې شپېلۍ
چې،
په اواز به يې دنيا لړزېږي
مور به مې بيا
لږ ټکنۍ غوندې شوه
مور به له ډېرې تلوسې نه
يو ځل بيا
مور ته په چيغو چيغو وويلې
مورې !
خوږې مورې
کيسه کوه رښتيا چې
دا اسمان
تر ځمکې ډېر ښايسته دی
مورې راځئ چې موږه هم
اسمان ته کډه وکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور به مې کټ کټ
په خندا شوه،
او په مورڼ به راخوره شوه
او یو یو به یې پر سربنکل کړو
بیا به یې ویلې:
نه، نه، بچیانو
انسانان
اسمان ته کله تلی شي
اسمان ته
لار د ختو کله شته دی
اسمان د ستورو ځای دی
اسمان ته هغه څوک ورتلی شي
چې یې زړونه لکه لمر
لکه سپوږمۍ
لکه لیلا
لکه مجنون صفا وي
اسمان د مینې ځای دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ انسانان يو
موږ د مينې په چل نه پوهېږو !!!
موږه د ځمکې په سر ټول عمر
له يو بل نه نفرت کړی دی
موږ ته
اسمان په خپله غېږه کې
ځای نه راکوي
بچيانو غلي شئ
ويده شئ
چې اوس لمر راخيږي.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشوم کاته

نن دې ماشوم ماشوم کتو ته حیران پاتې یمه
بس د الله پاک قدرتو ته حیران پاتې یمه

دچا تر زړه تلل که اسانه وي نو گرانه هم وي
دجانان سترگو غلچکو ته حیران پاتې یمه

دغه رڼا زما شعور ته کومې خوا نه راغلله
ډېره تیاره وه دې سپېدو ته حیران پاتې یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای د پښتو چې شي سکروټه په ورغوي کې وړي
زه دې شډلو پښتنو ته حیران پاتې یمه

تمامه شپه مې په لمن کې لکه ستوري گرځي
د خپلو اوښکو سلسلو ته حیران پاتې یمه

په مستۍ راشي زما خیال کې ټپې وتښنوي
ترنگ د رباب شرنگ د بنگړو ته حیران پاتې یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجل

دا خو دې بیا زما خوښیو ته اجل راوړی
زموږ د رنگ کلي په څېر دې رنگ وربل راوړی

نه لرم څه چې دې ډالۍ کړم پښتني ښایست ته
جانانه واخله یو مې زړه یو مې غزل راوړی

راځئ چې پرانیزو له ملا یې د مرمیو چانته
چا یو تنکی زلمی ساتو ته د مورچل راوړی

د زړه وطن مې د تنکو هیلو په وینو ساتم
که نه وحشي غمو پرې څو ځلې یرغل راوړی

ښایي چې ته مې هم اړ شوی یې غلام زړگي ته
چې دې بادار حسن غلام ته په درشل راوړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاینات

څه مینه گرکي کاینات دي
څومره ښکلی ژوند دی
تمامه شپه
ستوري، سپوږمۍ
راسره مینه کوي
چې سپېده دم شي
بلبلان راته

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږې خوږې نغمې غږوي
او باد
ورو ورو
د تنکو ونو پاڼې ونڅوي
سهار کې لمر
په خپلو تاندو
او نازکو طلايي ګوتو
زما بدن لړ وتخنوي
چې مخ ور واړوم
په سترګو کې موسکی وي
تر ما مخکې
راته ووايي
سهار دې په خير.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتقام

له بل چا نه‌ـله خپل گرېوانه انتقام اخلمه
ددې بايللي جنگــله ځانه انتقام اخلمه

ددې بازار په سوداگرو مې لاس نه برېږي
له خپل بېوسه شان ارمانه انتقام اخلمه

چې ستـرگـې مـړې واړوې اور مـې پـه زړه ولـگـوې
يـو ورځ بـه سـتـا لـه دې حـيـا نـه انـتـقـام اخـلـمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس دې په لاس کې د ښکلا هغه رنگونه نه شته
اوس مې زړه نه کېږي چې تانه انتقام اخلمه

لېونی فکر غولوم ژړا کې وخاندمه
په دغه چل ستا ـ له سودا نه انتقام اخلمه

دښتو کې وایمه سندرې ښار کې غلی گرځم
هره ورځ داسې ـ له دنیا نه انتقام اخلمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه زلزله

لامې فکرونه غولوم لا دې د ځان ګنمه
لا دې نغمو کې یادوم لا دې جانان ګنمه

خدایزده چې څه مې زړه ته راشي زړه مې ولړزوي
زه خو د زړه زلزله وېره د ایمان ګنمه

پربرډه له سترګو مې څپې د اوښکو وبهېږي
زه بارانونه پېرزوینې د اسمان ګنمه

وخت که ماښام وي که سحر خو چې بېلتون راولي
غماز که تور وي او که سپین زه یې شیطان ګنمه

ته وایه بس دی شو ترسره دې ارمان شمسزیه
زه وایم نه، زه خو نیمګړی خپل ارمان ګنمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زخمي کلونه

نه مې هغه خوږې کيسې او نه مې شپې هېرې دي
نه مې سپرلي کې د بلبلو ترانې هېرې دي

دښار کوڅو کې هرڅه شته اشنا غرونه نه شته
ځکه مې وينو نه پخوا غونډې جذبې هېرې دي

اوس مې هم ياد دي د خپل تېر عمر زخمي کلونه
گومان ونه کړې چې له مانه ستا وعدې هېرې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په نغمو يې لوبول د ولو شنه ښاخونه
اوس کليوالو نه دسيند مستې څپې هېرې دي

وختهـله تا سره زما لوبه لا ختمه نه ده
لږ صبر وکړه ما نه خپلې ارادې هېرې دي

شمسزيه شته مو لا په زړه کې د ايمان بڅره
خو تشـله موږ نه د احساس بلې لمبې هېرې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د گورگرو بازار

د لیونیانو دخبرو بازار وگوره اوس
د ببرسرو قلندرو بازار وگوره اوس

چې په یوه ټنگه به نه اخیست چا دې کلي کې
زموږ د اوښکو مرغلرو بازار وگوره اوس

هغه زما د بولۍ غږ و چې اسمان ته جگ شوې
راځه د خپلو سوداگرو بازار وگوره اوس

څنگه دې اخیستې له موږ نه د سکرو په بیه
زموږ د غرونو د نښترو بازار وگوره اوس

سږ کال باران وشو دغرو لمنې وغوړېدې
راشه پکتیا ته د گورگرو بازار وگوره اوس.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شک

نـړدې کـه نـه وي لـه هـېـڅـا نـه دومـره لـرې نـه دی
پـه تـا مـیـن گـوره لـه تـا نـه دومـره لـرې نـه دی

خـیـر لـېـونـی بـه نـه یم یـاره خـو سـتـا شـک مـنـمـه
زمـوږه کـور هـم لـه بـیـدیـا نـه دومـره لـرې نـه دی

چـا ویـل زمـا لاس د سـپـوږمـۍ تـر زلـفـو نـه رسـېـږي
دغـه خـبـر خـو لـه امـکـانـه دومـره لـرې نـه دی

مـیـنـې دې څـومـره لـوی کـمـال وکـړ شـاعـر یـې کـړمـه
اوس مـې هـنـر سـتـا لـه ښـکـلا نـه دومـره لـرې نـه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې لاروي

کله ځان سره په جنګ یو کله خپلو کې پخلا یو
نه خبر په ابتدا یو نه خبر په انتها یو

موږ د مینې لارویو سل ترخه جامونه څښلي
دلته سل ځله مړه شوي یو او سل ځله پیدا یو

په بدل کې یې له خدایه دې وطن ته سپرلی غواړو
لوی واړه چې لکه وریځې په سلګیو په ژړا یو

دا منم درسره موږ د غرو او دښتو ساده خلک یو
خو ظاهر او په باطن کې ائینې غوندې صفا یو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښايست قدر

جانانه ژوند دی چا ته ژاړم چا ته وخاندمه
تياره کې ناست يمه خپه، رڼا ته وخاندمه

ستا د ښايست قدر به ياره دومره بس وي که نه
چې ستا د هر ظلم بدل کې تاته وخاندمه

د شپې شبنم غوندې اوربږم په گلونو باندې
سهار کې ستوری شم فاني دنيا ته وخاندمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ماته گوري لږ موسکۍ شي سترگې مړې واړوي
زړه کې مې پټ د جانان دې جفا ته وخاندمه

زموږ د کلي منځ ته راشي بل ته لاس ورکوي
له ډېره غمه د یار دې سزا ته وخاندمه

دمینۍ زور دې اوس تر دې حالته راوستمه
له مجبورۍ دې هرقاتل ادا ته وخاندمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جذبو غوندې خبرې

هغه چې ته به يې ګواښلې اوس دې خيال هم کوي
ته چې راځې ستا د راتللو استقبال هم کوي

داسې وخت راغی فرق د دوست او د دښمن نه کېږي
دلته دې وژني هلته ستا د ژوندون سوال هم کوي

څه زورور دي ښکلي هرڅه کې چېړ خوند ورکوي
په رڼا ورځ درنه زړه پټ کړي بيا جنجال هم کوي

ډېر شاعران به د ښکلا له ښاره تش لاس وځي
که څومره ذکر د بېلتون او د وصال هم کوي

شمسزی چې څه وايي جذبو غوندې رښتيا يې وايي
که نه خبرې خو د تور بازار دلال هم کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غم لمر

لـرې ولاړ وم د ورتـلـلـو پـه چـل نـه پـوهـېـدم
رښـتـيـا بـه وايـمـه دښـکـلـو پـه چـل نـه پـوهـېـدم

فـکـر مـې نـه و سـيـن د سـترگـو کـې يـې پـرېـوتـمـه
بـيـا نـو تـر ډېـره د وتـلـو پـه چـل نـه پـوهـېـدم

ستا انتظار کې غلی ناست وم ستا په خبر نه ومه
زه د وعـدې د مـاتـولـو پـه چـل نـه پـوهـېـدم

تـه رانـه لاړې زه دې داسـې ځـای کـې پـرېښـودمـه
چـېـرتـه چـې زه د اوسـېـدلـو پـه چـل نـه پـوهـېـدم

شـمـسـزيـه دې کـلـي کـې هـغـه د غـم لـمـر ومـه زه
چـې مـاښـام هـم د پـرېـوتـلـو پـه چـل نـه پـوهـېـدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راز

زما ژوند ښکاري
کوم راز دی
او
څه راز شته زما ذات کې
زما ورځې
شپو کې ورکې
او شپې ټولې
په فریاد کې
دا ټکرې
چې خورم ښکاري
زما لاس دی د چا لاس کې
پته هېچا ته هم نه شته
پټ مې څه دي په وسواس کې
رقیبانو ته مې وایئ
چې په خپل حال مې لږ پرېږدي
یوه ورځ به دا ښار لولي
څه ضرور زما په یاد کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم د ګل په شان وم

له ځانه درته ګران وم یو څو شپې ورځې مخکې
زه هم دا ستا جانان وم یو څو شپې ورځې مخکې

راپرېوتم ــ له برمه د چا د سترګو ښکار شوم
یو ستوری د اسمان وم یو څو شپې ورځې مخکې

چې سره ګلونه وینم په خیال کې مې را ګرځي
زه هم د ګل په شان وم یو څو شپې ورځې مخکې

دا هم د وخت ګردش دی چې هېر شومه ـ له خلکو
موضوع د هر داستان وم یو څو شپې ورځې مخکې

اوس هره ورځ راځې خو زما زړه کې ځای نه شته
ددې کار په ارمان وم یو څو شپې ورځې مخکې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغ

بلا دروغ غلي دي ستا د سوګندونو شاته
لکه اغزي چې چوپ ولاړ وي د ګلونو شاته

زما او ستا د راز خبرې ښار ته ووتلې
ښکاري څوک پټ و ددې خړو دېوالونو شاته

داسې يو وخت و چې نغمې زما په نوم جوړېدې
اوس نو يادېږمه د اوښکو دسيندونو شاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د خندا تر شا د غم د پاچاهۍ تصویر دی
توره تیاره ښکاري د ستورو د مخونو شاته

چاچې زموږ له ببوسیو سره لوبې وکړې
پټ د خدای قهر و زموږه د اهونو شاته

شمسزیه ستا تر کوره دومره ژر راتللی نه شو
د چا پوکی و د لمبو او د اورونو شاته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بابل جادوګر

وروسته تر دې درسره داسې رقابت کومه
تـه‌ـله ما کرکه کوه زه به محبت کومه

تاته به ښه ښکارېده زه دې‌ـله زړه وویستمه
خو زه پښتون یمه د خپل مېلمه عزت کومه

په خپله خوښه زه د ګل په دام کې ونښتم
څه ضرورت دی چې به چا ته شکایت کومه

زما د سپینې تورې مخې ته بېوسه شولو
دسر دښمن سره مې ځکه شرافت کومه

دجانان سترګو کې اوسېږي د بابل جادوګر
شمسزیه نور ترېنه په زغرده بغاوت کومه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګونګې کرښې

زما او ستا راز دې زما او ستا په زړونو کې وي
هره موضوع نه کوي خوند چې کتابونو کې وي

ته دې لاس راکړه چې دا ګونګې کرښې ولولمه
که څه زما او ستا په باب ستا په لاسونو کې وي

چې سترګې پټې کړمه هر څه رانه لرې تښتي
یوازې ستا غم مې ملګری په خوبونو کې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه چې په کومه وینا خلکو ښار نه وویستمه
سبا به دا د وخت په تېولو نصابونو کې وي

اوس هغه خلک هم زموږه د پښو پل ورانوي
هغه چې غلي ناست زموږ په محفلونو کې وي

شډلو خلکو کې موندلی شي ګوهر د وفا
شمسزیه څومره قیمتي کاڼي په غرونو کې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرابې

ته چې موسم غوندې ساعت کې بدلېدې جانانه
سهوه دې وکړه چې زما زړه ته راتلې جانانه

زه که اغزی یم نو لمن دې رانه لرې ساته
که زه ګلاب یمه وربل کې به مې ږدې جانانه

هېڅ پروا نه کړي چې سپوږمۍ او لمر مې واک کې نه دي
دا به وي ډېره چې زما دې ورځې شپې جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته لکه سیند يې سم او غر ستا د رضا تابع دي
خوښه دې خپله ده په کومه خوا چې ځې جانانه

پوهېږم نه چې دا شهرت که رسوايي ده زما
هر چېرته شته زما د مينې اوازې جانانه

شمسزی خړ پړ دی خو په زړه کې مينه ډېره لري
په خرابو کې پيدا کېږي خزانې جانانه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمجنه رخصتي

پرون جمعه وه رخصتي وه ګراني
ما مې د خپلې کوټې ور
ځان پسې وتړلو
غوښتل مې تاته
پس له ډېرو مودو شعر ولیکم
خو شعر؟ ! !
شعر هم تا غوندې
مغروره ښاپېرۍ ده ګرانې
شعر په کومه ورځ چې زه لټوم
نه یې وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرون جمعه وه رخصتي وه ګراني
ما مې د خپلې کوټې ور
ځان پسې وتړلو
غوښتل مې تاته
پس له ډېرو مودو شعر ولیکم
خو شعر؟ ! !

شعر
ونه لیکل شو
زه مې،
د خپلې الماری
مخې ته ودرېدم،
زړه مې و داسې یو کتاب پیدا کړم
چې مې،
د خیال ښاپېرۍ،
وتښنوي ویښه یې کړي
خو ته پوهېږې ګرانې؟ !
زما په ډکه الماری کې لاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر هغه ډايرۍ ولګېد
زما ـله کومې ډايرۍ نه چې ته
وېره لرې
زما ـله کومې ډايرۍ نه چې ته،
کرکه لرې
باور دې کېږي که نه؟
چې ته مې ياد شوې
زه مې هم
له خپلې تورې ډايرۍ نه
لږ څه ووېرېدم
لاس مې راکش کړو
خو په دې شېبه کې ترپ شو
ډايري پر ځمکه پرېوتله
د ډايرۍ منځ نه،
د هغه وچ ګلاب
پاڼې هم تويې شولې
چې مې تر اوسه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ګلاب ښتن لا پېژندلی نه دی
اخ !
دا ګلاب خو رانه ورژېده
ما ویل چې
زه به دا ګلاب،
تر ډېره عمره ساتم
ما ویل چې
زه به یې
ښتن ته،
دګلاب بدل کې زړه ورکوم
اخ !
دا مې څه وکړم؟
دا ولې وشول؟
په خدای باور وکړه
چې ډېر خپه شوم
لاس مې ور وغځاوه
مات ګلاب مې
بېرته ډایرۍ کې کېښود،

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ډایرۍ سره
ورو ورو
د رڼا خوا ته راغلم
اوس مې نو وغوښتل
د تېر ژوند پاڼې،
یو پربله واړومه
اه ! دا څه دي؟ ! !
[ماته یادګار ولیکه]
ما په غیاب کې
ستا له شعر سره مینه کړې
ما مې و ذهن کې
دا ستا خیالي تصویر جوړ کړی
ښه شو چې ومې لیدې
ما ته یادګارولیکه.....
دا مې،
د هغې ډایرۍ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لومړي مخ

کرښې وې
هغه چې ته اوس،
ترېنه کرکه لرې
هغه چې ته اوس،
پرې نيوکه لرې
تر لږ سوچ وروسته مې،
ددې ډايرۍ،
نورې پاڼې واړولې
اوهو !
دلته خو هم
دا ستا په لاس
ليکلي توري شته دي
دا نو پوره دوه مياشتې وروسته
ليکل شوي
هغه توري دي چې:
زه او ته درې ورځې خپه وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورمه ورځ
په سترګو کې،
موسکۍ شوې راته

غلې دې ځان سره،
دا شعر وويل
نه مې ته شې هېرولای
نه زما له خياله وځې
ځه پخلا به شو جانانه
زه هم ستړی ته هم ستړی
په خدای باور وکړه،
چې :
ډېره ځوروونکې شوله
زه مې،
له خپلې ډايرۍ نه رښتيا ووېرېدم
ما ته مې خپله ډايري
ورکې شېبې يادوي
زه نور د خپلې ډايرۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاڼو ته نه شم لیدای
ورو مې دخپلې ډایرۍ وزرونه وتړل
او بنده مې کړه
په سوچ کې لاړم،
پر ځای وغځېدم
اوس نو خوب هم نه راځي
او شعر هم رانه غی
جیب ته مې لاس کړ،
چې سګرټ وباسم
ویې څکم
یوه شیبه پر دې تېره کړم
سګرټ مې ولګاوه
ما د سګرټو دلوګیو ننداره کوله
په همدې خیال کې وم
یو سپین مړوند را وغځېده
غوښتل یې خپلې تنکۍ ګوتې
د سګرټ په انګار وسوزوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه کوې؟
څوک یې؟
اف؟؟!
د سګرټو څکل دې نه خوښېږي؟؟
ما ـله دې وېرې
چې غیبي مړوند دې اور وانخلي
سګرټ د باندې وار کړ
بیا مې د خپلې
ډایرۍ پاڼې راواړولې
اه!
څه غمجن انځور دی!!
دا څه ترخه توري دي
په ډایرۍ کې مې
له دې نه وروسته،
هیڅ هم نه شته
فقط پنسل باندې جوړ شوی
یو تصویر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې يې پورته دي جوړه لاسونه
دغه زما د ډايرۍ
هغه وروستۍ توري دي
چې په وروستي ورځ ته خپه شولې
او دادې وويل:
زه نور هيڅ سره،
نه شم جوړېدلای
اخ !
دا مې څه وليدل؟
دا نيم بيتي،
او دا جوړه لاسونه !!
ما خو ويلي وو
ددغې ډايرۍ کرښو ته نه گورمه
اخ !
دا مې ولې واخيست
بېرته مې خپله ډايري
په الماری کې کېښوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او الماری ته مې
دويم ځل،
د کتاب پر ځای
راډيو واخيسته
ورک يې کړه
نور د کتابونو پاڼې نه لولمه
د هر کتاب لفظونه ماته
خپلې تېرې خاطرې يادوي
او زه
دتېرو خاطرو تصوير ليدلی نه شم
دا راډيو ډېره ښه ده
غوښتل مې دا ځل
په راډيو پام بلې خواته يوسم
راډيو مې ولګاوه
له لګولو سره سم
زما راډيو کې دا سندره راغله
زه نور هېڅ سره نه شم جوړېدلای

(c) ketabton.com: The Digital Library

که نه څومره څومره ښکلي دي جانانه
اخ په راډيو کې هم
هماغه غم دی
دچا له لاسه،
چې ما خپله ډايري پته کړه
زه نور له دې کوټې نه لرې تښتم
تر دې کوټې پورې يې هم
غيبي لاسونه رسي
تر دې کوټې پورې يې هم
پټې اوازونه راځي
زه نور
له دې کوټې نه لرې تښتم
زه نور
په خپلو رخصتيو کې صحرا ته ځمه ! !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي

زموږه غرونه توپان (۱) نه پېژني
زموږ ه غره ته چې ښامار (۲) راشي
نو تور کانی شي

زموږ شملې
زموږ ګامونه
په وحشي سيليو (۳) نه کږېږي
ما او دې غره ته
پورې سيند

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې کوچۍ
دغې شپېلۍ
پېرۍ پېرۍ
دغیرتونو ترانې ویلي دي
موږه ټول عمر
ددې لوړو غرو ګټونو ته
په وږي نس
دعشق او ازادۍ مستې ټپې کړې دي
دا غرونه نه ایلیږي
دا غرونه نه نړیږي
توپانه لاره کږوه
زموږه غرونه توپان نه پېژني !!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټیلیفون

ډېره موده وروسته دې
غږ په ټیلیفون کې اورم
تا خو ویل:
زه مینه ناک ځښتن،
له مینې جوړه کړې یمه
تا به ویل:
زما زړګی،
د مینې کور دی
د نفرت شپه په کې نه تېرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو گرانې !
دا يوه پوښتنه کوم
دا دومره وخت تېر شو ،
نه ليک
نه ټيليفون
نه دې ايميل رالېږه
زه خو حيران يم
چې ستا زړه کې
دا لوی غر د کرکې څنګه ځای شو..؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلی

څه موده مخکې نه جنګ و، نه جګړه وه
دا مو کلی دا مو کور دا مو دېره وه
شنه طوطیان وو ګرځېدو په چنارونو
هسکو هسکو شنو درو کې به مو شپه وه

په دې پورې غره به ټوله ورځ باران و
نخښېدل به یې لمنو کې ګلونه
دسین منځ کې سپینې زانې ګرځېدلې
اورېدل نه پرې له پاسه سره اورونه

هره ورځ به راپرېوتې ښاپېرۍ وې
د چینې غاړه به ټوله رنګینه وه
چا خوړل د چنار څانګو کې ټالونه
چا به لاندې جوړه کړې ننداره وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ څه وړاندې شنډه ونه پـخوانۍ وه
پـه کـې څورنـدې وې ځالـې د مـرغـیـو
خـو تـرې لانـدې دبـابـا ټـوخـی ژونـدی و
چـا یـې نـوم اخـیـسـتـی نـه شـو د بـچـیـو

هـغـه پـورې نـرېـدلـی زیـارت ویـنـې
اوس یـې نـه ښـکـارې گـنـبـدو کـې کـوتـرې
انسـانـان وو خـو بـیـا سـتـورې د اسـمـان شـول
هـره شـپـه بـه پـر دوی شـمـعـې بـلـېـدلـی

ددې کـلـي کـه خـانـان کـه مـلـنـگـان و
یـو تـر بـلـه د زاړه چـلـم یـاران و
پـه یـو ډنـگ د نـغـارې بـه سـره غـونډ شـول
کـه بـه غـږ د خـوشـالۍ کـه د خـپـگـان و

(c) ketabton.com: The Digital Library

دملا او د سپینږیري پرې امین و
فیصله که د جومات که د حجرې وه
دننګ کار کې به یې وینې جوشولې
که تپه د لوپټې که د شملې وه

ددې کلي که ملا و او که رند و
ژوند د سولې، سوکالۍ یې لوی ارمان و
تصور د بېلتانه چا سره نه و
ټول سکه بچي د یو افغانستان و

دا اوس هم هماغه کلی هاغه قام دی
زوړ ملا د همغه ممبر امام دی
هره ورځ وینه په وینو مینځل کېږي
رڼا ورځ یې په خپل ځان باندې ماښام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نفرت زړی هر زړه کې کرل کېږي
په هر سر پردي فکرونه تپل کېږي
خنجرونه پټ لاسونو کې ځلېږي
که څوک سوچ کړي دیووالي وژل کېږي

هغه څوک چې د الوت لري وزرونه
هغه الوزي او پرېزدي شاته غرونه
هغه نور چې ځواک يې نه شته او خواران دي
په یوه خیته ډوډۍ جنګ ته روان دي

د چینجو په شان په خپل منځ کې خوړل کړي
شعارونه يې دي خپل خو کار د بل کړي
مشران يې ټول دخپل بادار په امر
هم ګوابنل کړي، هم تړل کړي هم وژل کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

باران

څه ښه د باران څاڅکي شي پيدا په ترنم
ژوندي په ترنم شي، ورکړي سا په ترنم

ښنسترو ته د غرونو اسماني سندرې وايي
زموږ درو کې ګرځي تل هوا په ترنم

ته شرنګ د شنو بنګړو کړه، زه به خرپ د سپينې تورې
ګټو به که خدای کاندي هر غزا په ترنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د چم د نجونو له پخوا نه دا عادت دی
ښېرې په ترنم کوي، دعا په ترنم

پیغام دې سندریز کړه چې فکرونه ورته ګډ شي
له تورو تیارو وباسه دنیا په ترنم

شمسزیه د جانان له زورور سوګنده تېر شوم
توبې مې واړه ماتې کړې بېګا په ترنم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

څو ورځې سپرلی شي ببرته بیا هوا بدله شي
شپې اوږدې اوږدې شي ددنیا فضا بدله شي

یاره ستا دا زړه خو لا تر اوسه هم په باد رپي
لږ وخت کې دې څو ځلي ژړا خندا بدله شي

سیوری د ګناه دې د خبرې رښایي تته کړي
ته چې دروغ وایې ستا د مخ رڼا بدله شي

خدایزده دا به ولې!نوم د غله خاین چې اخلمه
بس د ځینو خلکو د خبرو ځلا بدله شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې

ستا په سترګو کې دي اوښکې زما زړه کې زلزله ده
یوه وېره درپسې ده یوه وېره راسره ده

ستا تر سترګو خو زه راغلم اوس مې زړه پورې ته بوځه
لویه لاره ما وهلې، پاتې لنډه فاصله ده

ته خو لمر یې تا د تورو تیارو درد لیدلی نه دی
لړماښام‌نه وروسته راشه چې دا شپه څومره ترخه ده

بس کړه بل ځای کې بیا وایه دا غزل د ژوند او مینې
په دې ښار کې امن نه شته ددې ښار برخه سپېره ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

همزولي

ما څه ویلي تا منلي وو را یاد شول راته
والله له یاده مې وتلي وو را یاد شول راته

دمحبت سزا یې نیم عمر بېلتون راکړله
یوازې ویښې شپې لیدلي وو رایاد شول راته

سپوږمۍ له ما سره د درد زړه رشته وویسته
ستورو له ما سره ژړلي وو را یاد شول راته

یو غږمې واورېدو ناڅاپه مې څه زړه کې تېر شول
کټ مټ یو څه مې اوریدلي وو رایاد شول راته

شمسزیه زه یمه او زه یم، بیا هم زه یم ښار کې
څه ښه همزولي مې د کلي وو رایاد شول راته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگ

دا هم ډېره سخته وه چې زه له تانه لاړمه
سا دې د وجود ومه خو اسانه لاړمه

ستا په بېلتانه کې مې مرگ سترگو ته راغلی و
هر ساعت به ما ویل چې اوس له ځانه لاړمه

خوښ یم چې د چا د ارمانونو قاتل نه یمه
دا به مې لوی ویاړ وي که له دې دنیا نه لاړمه

زه لکه غریبه اوښکه هېڅ چا را ونه کتل
ځاځکی، ځاځکی، ځاځکی تر زخمي گرېوانه لاړمه

تا راته پټ پټ کتل ما سترگې اړوی نه شوې
بله چاره نه وه اخر زه حیا نه لاړمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یارانه

چا چې ساتلم د ملګرو له پرې نه لرې
هغه اوس ځان ساتي زما له يارانې نه لرې

مور لېونو سره که مينه کوې شرط يې دادی
زړګی به ساتې په منګول کې له سينې نه لرې

اوس داسې وخت دی ځوک د چا د زړه درد نه خپلوي
رښا يې خوښه وي ځان ساتي له ډېوې نه لرې

خيردی ما ښکار کړه خو ذليله مرګ مې نه خوښېږي
د دام کړی دې کړه ځوړنده له دانې نه لرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

له ښاغلي صديق کاوون توپاني څخه د زړه له کومې مننه کوم چې زما د ژوند پر پاڼو يې هم خپل نظر وليکلو او هم يې د چاپ د لګښت په ورکولو سره ددغو پاڼو ټولګه تر تاسې در ورسوله، کور يې ودان خدای (ج) دې ورته اوږد عمر ورکړي.

په درښت

شمسزی

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library